

Te weinig toegepaste drachtplanten Tekst Louis van den Goor

Choisya

Choisya is een groenblijvende heester, afkomstig uit Midden-Amerika en Mexico. Van Choisya komen meerdere soorten voor. Het is een heester met een hoogte van 1 tot maximaal 2 m. Hij is zeer geschikt als achtergrondbeplanting in een border. Ook voor vakbeplanting komt deze heester in aanmerking. Choisya verdraagt volle zon maar gedijt ook goed in de halfschaduw. De heester groeit het best op een vochthoudende, goed doorlatende, voedselrijke bodem. Op armere, zandige bodems zal de plant minder fors groeien, maar wel rijk bloeien. Choisya behoort tot de familie van de ruitachtigen. De glanzend groene bladeren staan in een kransvorm van drie tot zes stuks om de stengel. De witte bloemen staan in de bladoksels en ruiken heerlijk. De eerste bloeiperiode valt in mei-juni. De bloei is zeer rijk. De bloemen worden bezocht door vlinders, honingbijen en solitaire bijen. De bloemen leveren zowel nectar als stuifmeel. Meestal volgt nog een tweede bloeiperiode in juli-augustus. In deze periode is de bloei minder rijk, maar doordat de bloei na de linde volgt, is de plant uitermate geschikt als leverancier van stuifmeel voor de winter. Van sommige soorten Choisya zijn de bladeren in het voorjaar geel. Gedurende de zomer verkleuren die bladeren naar glanzend groen. Elke plant heeft een oppervlakte nodig van anderhalve vierkante meter. De plantafstand moet dus ongeveer 1,50 m zijn. Choisya vraagt weinig onderhoud. In strenge winters kunnen de toppen bevroren. De bladeren verkleuren dan bruin. De bevroren takken kunnen teruggesnoeid worden in het voorjaar na de hergroei. Indien nodig, kan Choisya flink teruggesnoeid worden. De hergroei levert dan weer krachtig bloeiende scheuten op. Choisya wordt vermeerderd door stekken. ●

foto Louis van den Goor

Cephalanthus

Cephalanthus occidentalis wordt in Nederland ook wel kogelbloem genoemd omdat hij een kogelronde bloeiwijze heeft. De Engelsen spreken over *honeysbells*. Het is een bladverliezende heester uit Noord-Amerika. Deze heester wordt anderhalve meter hoog. *Cephalanthus occidentalis* is zeer geschikt voor een vaste plantenborder. Hij kan volle zon goed verdragen en hij vraagt een voedzame, vochthoudende grond. Op een te droge grond komt de plant minder goed tot ontwikkeling. De grote groene bladeren staan tegenover elkaar aan de stengel. De plant komt laat in het voorjaar tot ontwikkeling. *Cephalanthus occidentalis* bloeit van juni tot in september. In augustus is de struik overladen met prachtige witte kogelvormige bloemetjes die zo groot zijn als een knikker, ongeveer twee centimeter in doorsnede. De bloemen bevatten zeer veel stuifmeel en nectar. Ze verspreiden een honingzoete geur. Mede door deze heerlijke geur trekt de plant vele vlinders, hommels, zweefvliegen en bijen aan. De plant heeft genoeg aan een oppervlakte van een vierkante meter. Wie wil genieten van vlinders, bijen en hommels moet een *Cephalanthus occidentalis* in zijn tuin hebben. De decoratieve zaadbollen die zich na de bloei ontwikkelen blijven tot aan de vorst aan de plant hangen. *Cephalanthus occidentalis* verdraagt strenge winters goed. Het is een gezonde plant waarop geen schimmelziekten of plagen voorkomen. Snoeien kan het beste na de winter. De snoei kan men beperken tot vormsnoei. Ook diep terugknippen tot bijna aan de grond verdraagt deze heester goed. De vermeerdering vindt plaats door zaaien. In de tuin van de imker die zijn bijen voor de winter van stuifmeel wil voorzien, mag deze heester niet ontbreken. ●

foto Dreamstime

bijenhouden mei 2016